

Sygn. akt: I C 159/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj. I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Słabuszewski

Ławnicy:

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Augustyniak

po rozpoznaniu dnia 17 stycznia 2023 r. na rozprawie

sprawy z powództwa: H. W., H. W.

przeciwko: S. D., M. D.

o zapłatę 5.000,00 zł

na skutek skargi powodów o wznowienie postępowania

I. skargę oddala,

II. zasądza od powoda H. W. na rzecz każdego z pozwanych kwotę po 458,50 zł oraz od H. W. na rzecz każdego z pozwanych kwotę po 458,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Robert Słabuszewski

Sygn. akt: I C 159/22

UZASADNIENIE

Powodowie H. W. i H. W. wnieśli w dniu 04 lipca 2022 r. (k. 17) do tut. Sądu skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelcach Kraj. z dnia 16 sierpnia 2021 r. sygn. I C 444/20 (k. 3-7).

Powodowie wskazali, że po wydaniu wyroku doszło do wykrycia faktów oraz środków dowodowych, które miały mieć wpływ na wynik sprawy, z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Na tej podstawie wnieśli o wznowienie zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelcach Kraj. sygn. akt I C 444/20 z dnia 16 sierpnia 2021 r. postępowania, o zmianę tego wyroku przez zasądzenie od pozwanych na rzecz powodów solidarnie kwoty 5.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz każdego z powodów kosztów procesu według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Nadto o orzeczenie o obowiązku zwrotu przez pozwanych wyegzekwowanego przez nich od powodów świadczenia w postaci wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym kosztów procesu orzeczonych jak w punkcie II wyroku z dnia 16 sierpnia 2021 r. w sprawie I C

444/20. Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj. w wyroku z dnia 16 sierpnia 2021 r. oddalił żądanie powodów w kwocie 5.000,00 zł na tej podstawie, że powodowie nie udowodnili w sporze, że są właścicielami instalacji. Powodowie na okoliczność posiadania wyłącznego prawa własności gruntu i instalacji się nań znajdujących przedstawili dowód z treści wpisów prawa własności gruntu w księgach wieczystych jak i mapy wskazujące na granicę działki oraz na przebieg instalacji. Sąd uznał, że dowody te nie są wystarczające do przyjęcia, że powodowie dysponują prawem własności do tych urządzeń wodnokanalizacyjnych a samo przekonanie powodów co do prawa własności tych urządzeń, a znajdujących się na ich gruncie, wobec przeciwnego przekonania pozwanych, nie jest wystarczające i wymagało dowodów pewnych. Następnie powodowie pismem z dnia 24 lutego 2022 r. wezwali Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w S. Kraj. do zapłaty 5.000,00 zł z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości oraz do zmiany lokalizacji studzienki kanalizacyjnej - która stanowi ich własność poprzez jej umiejscowienie poza ich nieruchomością. Pismem z dnia 31 marca 2022 r. (...) sp. z o.o. w S. Kraj. odmówiła spełnienia świadczenia a tym samym zapłaty kwoty odszkodowania w wysokości 5.000,00 zł z tytułu bezumownego korzystania, wskazując tym samym, że nie jest właścicielem instalacji kanalizacyjnej i studzienki kanalizacyjnej znajdującej się na terenie działki powodów. Tym samym strona powodowa otrzymała jednoznaczny dowód na okoliczność, iż to powodowie są wyłącznymi właścicielami urządzenia, z którego bezpodstawnie korzystają pozwani. Tym samym w niniejszej sprawie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania stosownie do przepisu art. 403 § 2 k.p.c. bowiem doszło do wykrycia faktów lub środków dowodowych, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, zaś w poprzednim postępowaniu strona powodowa nie mogła z nich korzystać bowiem dokument taki nie istniał (k. 3-7).

Pozwani S. D. i M. D. w odpowiedzi na skargę z dnia 26 września 2022 roku wnieśli o jej oddalenie oraz o zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanych kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty (k. 44-46).

W ocenie powodów brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia skargi, nadto wskazali, że z treści uzasadnienia wniosku o wznowienie postępowania wynika, że powodowie opierają swoje żądanie na treści art. 403 § 2 k.p.c. Tymczasem z jego treści wynika, że można żądać wznowienia postępowania w przypadku wykrycia takich faktów lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W ocenie pozwanych skarga o wznowienie oparta na analizowanych podstawach nie może służyć naprawieniu błędów stron popełnionych przez nie w ramach przygotowania lub prowadzenia prawomocnie zakończonego postępowania. Podsumowując pozwani wskazali, że podstawą wznowienia postępowania musi być okoliczność faktyczna lub środek dowodowy, istniejący w czasie trwania poprzedniego postępowania, lecz obiektywnie niemożliwy do ujawnienia i wykorzystania dla strony dochowującej należytej staranności w tym postępowaniu, w więc wówczas nieujawniony. Niemożność skorzystania z okoliczności faktycznych lub środków dowodowych powinna być przez skarżącego wykazana. Tymczasem w przedmiotowej sprawie tym „nowym” środkiem dowodowym ma być korespondencja prowadzona pomiędzy powodami a Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. w S. Krajeńskich - w ocenie strony powodowej to właśnie treść pisma PGK w S. Krajeńskich stanowi fakt lub środek dowodowy, którego strona nie mogła powołać w poprzednim postępowaniu. Strona powodowa całkowicie pomija okoliczność, iż w świetle stanowiska pozwanych, którzy konsekwentnie twierdzili, że urządzenia kanalizacyjne zlokalizowane na działce powodów stanowią własność (...) sp. z o.o. w S. Kraj. winna w trakcie postępowania powołać dowody, których celem byłoby wykazanie, iż stanowisko pozwanych jest błędne. Strona powodowa zaniechała inicjatywy dowodowej w tym zakresie a swoje zaniechanie próbuje tuszować poprzez instytucję skargi o wznowienie postępowania. Nadto pismo (...) sp. z o.o. stanowi jedynie stanowisko Przedsiębiorstwa wobec skierowanego do podmiotu wezwania do zapłaty, nie stanowi ono dowodu przesądzającego o istniejącym prawie własności urządzeń kanalizacyjnych. Pozwani wskazali, że wniesienie przedmiotowej skargi ma służyć jedynie naprawieniu błędów strony powodowej w toku postępowania zawisłego pod sygn. akt I C 444/20 co czyni skargę niedopuszczalną i winno skutkować ją oddaleniem (k. 44-46).

Sąd ustalił co następuje:

Powodowie H. W. i H. W. złożyli do tut. Sądu dnia 17.09.2020 roku (k. 45 akt I C 444/20) pozew o zapłatę odszkodowania z tytułu bezumownego korzystania z instalacji kanalizacyjnej znajdującej się na ich nieruchomości

przeciwko S. D. i M. D., w którym wnieśli o zasądzenie od pozwanych solidarnie na ich rzecz wynagrodzenia w kwocie 5.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28.08.2020 roku do dnia zapłaty. Wnieśli także o zasądzenie od pozwanych na rzecz powodów zwrotu kosztów procesu, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego (w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa) według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie podali, że są właścicielami nieruchomości położonej w T. ul. (...) (nr działki (...)) i posiadają bezpośrednie podłączenie do sieci kanalizacyjnej i tą instalacją odprowadzane są ścieki (instalacja wykonana w latach 70). Pozwani są właścicielami nieruchomości stanowiącej działkę o nr. 1/12 w T. ul. (...) (odziedziczona po S. D. w dniu 15.09.2016 r). Nie posiadają samodzielnego i bezpośredniego podłączenia do sieci kanalizacyjnej i od lat 70 korzystają bezumownie z instalacji powodów. Zostali wezwani do zapłaty ww. kwoty za okres 10-letniego bezumownego korzystania z ww. instalacji. Powodowie nie wyrazili zgody na korzystanie z ich nieruchomości, instalacji, jak również nie zawierali żadnych umów. Wysokość odszkodowania wyliczono przyjmując stawkę za 1 m² czynszu dzierżawnego zajętego pod kanalizację – 41,66 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 02.10.2020 r. wydanym w sprawie I Nc 609/20 tut. Sąd nakazał pozwany zapłatę dochodzonej kwoty.

Pozwani S. D. i M. D. złożyli sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami za opóźnienie.

Sprawie nadano sygnaturę akt I C 444/20.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwani podali, że kwestionują wysokość roszczenia. Wskazali, iż instalacja kanalizacyjna została wykonana przez Skarb Państwa, a powodowie nabyli nieruchomość z istniejącą siecią kanalizacyjną stanowiącą własność Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w S. Kraj. Urządzenia zlokalizowana na działce powodów stanowią własność przedsiębiorstwa, a nie powodów.

Pismem z dnia 15.12.2020 roku, powodowie podtrzymali żądania. Wskazali, iż pozwani pomimo deklaracji nadal korzystają z nieruchomości powodów i nie wykazali by urządzenia z których bezumownie korzystają pozwani weszły w skład przedsiębiorstwa.

Na rozprawie w dniu 10.06.2021 r. w sprawie I C 444/20:

- pełnomocnik powodów podtrzymał pozew;
- pełnomocnik pozwanych zakwestionował własność urządzeń kanalizacyjnych powodów służących odprowadzaniu ścieków, a z ostrożności podniósł zarzut zasiedzenia przyjmując, iż instalacja istnieje od 1971 r.

Pismem z dnia 24.06.2021 r. powodowie podnieśli, iż zarzut zasiedzenia zgłoszony w procesie jest niedopuszczalny.

Wyrokiem z dnia 16 sierpnia 2021 r. w sprawie I C 444/20 Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj. I Wydział Cywilny oddalił powództwo H. W. i H. W. przeciwko S. D. i M. D. o zapłatę 5.000,00 zł.

Sąd Rejonowy ustalił w tej sprawie (I C 444/20), że powodowie H. W. i H. W. są właścicielami na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej zabudowanej nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) położonej w T. ul. (...). Dla ww. nieruchomości Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj., IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...). Nieruchomość została zakupiona od Gospodarstwa Rolnego w T. w 1999 r. będącego następcą prawnym PGR. W piwnicy powodów znajduje się przyłącze pozwanych do kanalizacji znajdującej się na nieruchomości powodów. Powodowie nie dysponują dokumentacją dokumentującą budowę instalacji kanalizacyjnych i przyłączenie do niej pozwanych.

S. D. był właścicielem lokalu mieszkalnego w T. ul. (...) wraz z udziałem 50/100 związanym z własnością lokalu . Dla ww. nieruchomości Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj., IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...). S. D. zmarł 15.09.2016 r., a jego spadkobiercami są pozwani - syn S. D. (syn S.) i córka M. D..

Budynki znajdujące się na działce o nr (...) przy ul. (...) stanowią współwłasność powodów i pozwanych.

Pełnomocnik powodów wezwał pozwanych (pismo bez daty) do likwidacji instalacji kanalizacyjnej przyłączonej do instalacji i studzienki powodów w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia pisma pod rygorem odłączenia przyłącza na koszt pozwanych. Przesyłkę doręczono 04 i 05.03.2020 r.

W odpowiedzi na wezwanie pozwani pismem z dnia 11.03.2020 r. wskazali, iż zobowiązują się do likwidacji instalacji w terminie do 30.06.2020 r.

Pismem z dnia 14.08.2020 r. powodowie wezwali pozwanych do zapłaty odszkodowania w kwocie 5.000,00 zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Przesyłkę doręczono 19 i 20.08.2020 r.

Pismem z dnia 18.08.2020 r. powodowie zwrócili się do pozwanych o wskazanie czy wykonali likwidację instalacji.

Pismem z dnia 18.09.2020 r. pozwani wskazali, iż instalacja kanalizacyjna oraz studzienka kanalizacyjna stanowią własność Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w S. Kraj. i tylko ten podmiot jest uprawniony do zmiany lokalizacji instalacji, a tym samym bezprzedmiotowe jest roszczenie o zapłatę ponieważ powodowie nie są właścicielami urządzeń będących elementem instalacji służącej do odprowadzania ścieków.

Uzasadniając stanowisko co do niezasadności powództwa powodów Sąd Rejonowy wskazał, że H. W. i H. W. domagali się zapłaty z tytułu bezumownego korzystania z instalacji kanalizacyjnej znajdującej się na ich nieruchomości i stąd ciężar dowodu spoczywał na nich. W ocenie Sądu powodowie nie sprostali tym wymogom. Pozwani natomiast podnieśli zarzut, że iż instalacje, będące w ocenie powodów przedmiotem bezumownego korzystania przez pozwanych, nie stanowią ich własności. Następnie Sąd wskazał, że przesłanką dochodzenia roszczeń z tytułu bezumownego korzystania jest by domagał się jej właściciel, czego powodowie nie wykazali. Nie jest wystarczające wskazanie przez stronę powodową, że urządzenia te są położone na ich nieruchomości i wykorzystuje je strona pozwana. Niezbędnym było wykazanie przez stronę powodową, że wraz z prawem własności gruntu przeszło na nią prawo własności tych urządzeń. Powodowie nie przedstawili żadnej dokumentacji, w tym pozwolenia na budowę stanowiącego podstawę do ustalenia, kiedy została wybudowana kanalizacja. Nie przedstawili też umowy sprzedaży, w szczególności na okoliczność, kiedy i od kogo została zakupiona nieruchomość i celem zweryfikowania czy jest w niej mowa o sieci będącej przedmiotem nieodpłatnego użytkowania przez gminę lub stanowi ona własność strony powodowej. Dowody które przedstawili w postaci mapy, zdjęcia i własnych twierdzeń nie są wystarczające do przyjęcia, że powodowie dysponują prawem własności do tych urządzeń wodnokanalizacyjnych. Samo przekonanie powodów, wobec przekonania przeciwnego pozwanych, nie jest wystarczające i nie wymagało dowodów pewnych, tym bardziej, że ciężar dowodowy w tym zakresie spoczywał na powodach. Brak jest dokumentu z którego by wynikało, że pierwotny właściciel nie godziłby się na bezpłatne korzystanie z jego nieruchomości, brak też dokumentów na okoliczność, kiedy doszło do przyłączenia pozwanych do instalacji znajdującej się u powodów, tym bardziej, że stan taki istniał za ich poprzednika - Stąd też Sąd powództwo oddalił i nie analizował kwestii zasiedzenia służebności.

Dowód:

dokumenty w aktach I C 444/20.

Wobec powyższego powód H. W. pismem z dnia 24 lutego 2022 r. wezwał Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. Krajeńskich jako właściciela sieci wodno-kanalizacyjnej wraz ze studzienką znajdującą się na nieruchomości gruntowej położonej w T. przy ul. (...), a należącej do H. W., do zapłaty kwoty 5.000,00 zł z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystanie

z nieruchomości należącej do H. W.. Powód nadto wezwał Przedsiębiorstwo do zmiany studzienki kanalizacyjnej, która obecnie znajduje się na terenie jego nieruchomości, poprzez umiejscowienie jej poza jego nieruchomością.

Przedsiębiorstwo (...) w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty poinformowało H. W., iż brak jest podstaw do spełnienia żądania. Przedsiębiorstwo wskazało, iż w sprawie I C 444/20 Sądu Rejonowego w Strzelcach Kraj. nie było stroną procesu. Przedsiębiorstwo nie jest właścicielem przyłącza kanalizacyjnego do budynku nr (...) przy ul. (...) w T..

Dowód: pismo powoda z dnia 24.02.2022 r. – k. 11-12,

pismo (...) sp. z o.o. z dnia 31.03.2022 r. – k. 13-14.

Na działce nr (...) w T. posadowiony jest budynek mieszkalny dwulokalowy, stanowiący tzw. małą wspólnotę mieszkaniową.

Dla nieruchomości wspólnej (obejmującej m. in. grunt i pomieszczenia piwniczne, ponieważ piwnice w tym budynku nie stanowią odrębnych lokali, ani pomieszczeń przynależnych do lokali mieszkalnych) prowadzona jest księga wieczysta (...).

Dla lokalu przy ul. (...) SR w Strzelcach Kraj., IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...).

Dla lokalu przy ul. (...) SR w Strzelcach Kraj., IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...).

Z kolei działka nr (...) o pow. 0,0835 ha (sąsiadująca z działką nr (...) przez którą przebiega instalacja kanalizacyjna) stanowi własność powodów i jest dla niej prowadzona księga wieczysta (...).

Dowód:

treść ksiąg wieczystych znana sądowi z urzędu i ujawniona na rozprawie w dniu 17.01.2023 r. – k. 67.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga okazała się oczywiście bezzasadna, zaś trybem, z którego powinni skorzystać powodowie był tryb apelacji od wyroku a nie wniosku o wznowienie postępowania.

Co do stanu faktycznego stanowiącego podstawę wznowienia postępowania Sąd ustalił, że rzeczywiście po zakończeniu postępowania w sprawie I C 444/20 pojawił się dowód, z którego strona nie mogła korzystać w procesie I C 444/20 w postaci pisma (...) sp. z o.o. z dnia 31.03.2022 r. (k. 13-14). Jest to oczywiste, ponieważ pismo to powstało po zakończeniu postępowania w sprawie I C 444/20 (wyrok w tamtej sprawie zapadł w dniu 16.08.2021 r. - k. 103 akt I C 444/20 - zaś prawomocny jest z dniem 09.10.2021 r. - k. 121 akt I C 444/20), więc nie można było z niego wtedy korzystać.

Sąd rozpoznający sprawę o wznowienie postępowania dokonał też własnych ustaleń w przedmiocie własności gruntu i pomieszczeń piwnicznych (odnosząc wrażenie, że powodowie myślą, że są właścicielami pomieszczeń piwnicznych, z których korzystają). Z ksiąg wieczystych i dokumentów zawartych w aktach ksiąg wieczystych wynika jednoznacznie, że piwnice nie stanowią własności stron. Umowy sprzedaży lokali obejmują tylko pomieszczenia mieszkalne, bez piwnic. Piwnice nie zostały też przypisane do lokali jako tzw. pomieszczenia przynależne. Niewątpliwie więc stanowią elementy tzw. części wspólnych nieruchomości w małej wspólnotie mieszkaniowej. Są więc własnością wspólnoty, jako podmiotu prawa w rozumieniu art. 33¹ k.c., (a nie - jedna piwnica powodów, a druga piwnica pozwanych – jak niesłusznie wydaje się stronom). Warto zaznaczyć, że połączenie instalacji, którą płyną ścieki pozwanych zaczyna się w piwnicy stanowiącej część wspólną, co może implikować kwestie własności spornej części instalacji, na co nie zwrócono wcześniej uwagi, jednak – o czym niżej – Sąd nie ma potrzeby rozstrzygnięcia tej kwestii w tej sprawie. Odprowadzanie ścieków następuje bowiem najpierw instalacją wewnętrzną pozwanych, następnie instalacją

przebiegającą przez część wspólną nieruchomości stanowiącą własność wspólnoty (w tym połączenie w piwnicy), następnie przez grunt powodów i wreszcie w kierunku instalacji kanalizacyjnej PGK.

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można również żądać wznowienia w razie wykrycia takich faktów lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek:

- 1) wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane,
- 2) możliwości wywarcia przez nie wpływu na wynik sprawy,
- 3) niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu.

Jeżeli okaże się, że zgłoszona podstawa wznowienia nie miała wpływu na treść wydanego uprzednio wyroku, skarga o wznowienie postępowania podlega oddaleniu (zob. wyrok SN z 30.09.1998 r., I CKN 475/98, LEX nr 1215027).

W orzecznictwie i doktrynie jednolicie przyjmuje się, że podstawą wznowienia nie może być środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia (por. np. uchwała SN z 21.02.1969 r., 7 III PZP 63/68, OSNC 1969/12, poz. 208, i postanowienia SN: z 15.09.2005 r., II CZ 78/05, LEX nr 453799; z 14.02.2007 r., II CZ 120/06, LEX nr 1017571; z 30.05.2007 r., I CZ 40/07, LEX nr 951441; z 10.03.2017 r., III CZ 4/17, niepubl.).

Tymczasem nie ma wątpliwości co do tego, że środek dowodowy, na który powołują się powodowie powstał po uprawomocnieniu się orzeczenia w sprawie I C 444/22.

Z tego względu skargę Sąd oddalił nie przesądzając kwestii własności instalacji, która wydaje się odmienna od stanowisk obu stron procesu i (...) sp. z o.o.

Trzeba przy tym wskazać, że na tle art. 49 k.c. oraz przepisów ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków istnieje bardzo rozbieżne orzecznictwo (nie tylko SN ale i sądów administracyjnych) i poglądy doktryny.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. oraz art. 105 § 1 k.p.c.

Nie znajdzie zastosowania art. 105 § 2 k.p.c., bo powodowie (przegrywający proces i odpowiedzialni za zapłatę kosztów procesu) nie są podmiotami odpowiadającymi solidarnie co do istoty sprawy, ponieważ co do istoty sprawy uważali się za uprawnionych, a nie odpowiedzialnych. Poza tym o ile zobowiązanie pozwanych można rozpatrywać jako solidarne lub nie, to uprawnienie powodów nie może być solidarne, bo prawo polskie nie zna przypadku solidarności czynnej (wierzycieli) z mocy prawa, zaś żadnej czynności prawnej wprowadzającej taką solidarność w tej sprawie nie dokonano.

Na należną każdemu z powodów od każdego z pozwanych kwotę kosztów składa się 900,00 zł wynagrodzenia pełnomocnika i 17,00 zł opłaty od pełnomocnictwa. Połowa tej kwoty stanowi kwotę 458,50 zł i każdy z pozwanych powinien zapłacić taką kwotę każdemu z powodów.